

BESZÁMOLÓ A RAJZ SZAKKÖRRŐL

Nagy lendülettel kezdtem a félévet, mert válaszolni szerettem volna, arra az óriási lehetőségre, hogy a szüntelenül mellőzöttként megélt művészet a figyelem előterébe kerülhet, és akár költséges tárgyi eszközök, kellékek beszerzését intézheti.

És jöttek a diákok: öten a 9.-ből, egy a 10.-ből, hárman a 11.-ből helyel-közzel ketten a 12.-ből, és nem utolsósorban egy külsős lány.

Nehezen szoknak rá a rajzbakra – ami a tárgyi beszerzések javát képezi – pedig erről sokkal előnyösebb rajzolni, mind a mobilitás, kisebb helyfoglalás, mind a táblára rálátás tekintetében.

Nagy kihívás összehangolni a különböző évfolyamok tudás és fejlesztési szintjét, és néha vannak óriási meglepetések is: amikor például egy hetedikes beéri 11.-est bizonyos feladatoknál...

Nem volt a végletekig kidolgozott tervem a félévre, csak egy nagyjábóli vázlat, honnan-hová szeretnék eljutni, de több játékos, kreatív feladatot is beiktattam, vagy fogalmakra történő alkotást, ami oldja a kötött rajzi feladatok szigorú rendjét.

Egyenlőre a legjelentősebb szerzeményeinkre – a gipszöntvényekre – még nem értek meg a fiúk-lányok, de reméljük a gyümölcsökkel együtt, majd ez is megtörténik nyárelőre!

